

Efter samfundet af Johan Westberg
 i Kärrgruvan
 Norbergs län, Västmanland
 Gamla Norbergs blg.

En midssommarafton var en gammal
 arbetare sysselsatt med att laga pumpor
 o. d. i gruvan, då fick han höra den givligaste
 musik. Han såg upp och blev varse ^{en} underbar
 skön kvinna, som sjöng med en röst, som
 klang som smulnen. Hon tittade honom
 med följande ord: "Vem är det som vägar
 röra vid mina ~~ögon~~ säng fötter, till stoff"
 därför skall jag skaka min säng i natt.
 När hon såg detta försvann hon under
 samma giva musik. De gamle man-
 nen skyndade sig upp så fort som möjligt
 Han låg sedan sjuk länge. När de andra
 arbetarna kommo till gruvan hade de
 först varit inträffad, där man kan se
 "Kallmorafra".

1 sid